

הטמפון שיותר נשים נותנות בו אמון!

הוא מעניק הגנה מעל ומעבר למה שדורשים הצרכים הנורמליים. שלא בטמפונים שונים אחרים - הרי טמפוני "טמפסק" מתפשטים בכל שלושת הממדים - אורך, רוחב, עובי - ומתאימים עצמם לממדים ולמצבים השונים של הנרתיק (ווגינה) כך שהסיכוי לדליפה או לחריגה מהמקום - הם כמעט אפסיים. עם ההרחקה - מחליק הטמפון, כך ששליפתו קלה ופשוטה ממש כמו החדרתו. חוט המשיכה תפור היטב לכל אורכו של הטמפון.

האם יש צורך בדיאודורנט?
שימוש בטמפון מונע הווצרות ריחות בלתי נעימים. יתר על כן, דיאודורנט עלול לגרום לגירוי או תגובות אלרגיות - ואפילו לגרום נזק לרקמות עדינות. הטמפונים של "טמפסק" אינם מכילים דיאודורנט. לשם-מה להסתכן בחומר שאינו נחוץ כלל.

האם טמפוני "טמפסק" חסכוניים יותר?
כמובן. טמפוני "טמפסק" נמכרים באריזות של 10 יחידות ושל 40 יחידות, שעולות פחות או שוות במחירן לאריזות של 8 יחידות ו-30 יחידות מתוצרת אחרת.

מהם הטמפונים הנפוצים ביותר בעולם?
טמפוני "טמפסק". יותר נשים קונות טמפונים של "טמפסק" מכל הטמפונים האחרים ביחד כי הן נותנות בהם אמון. האינך סבורה שגם את יכולה לבטוח בהם?

TAMPAX
tampons

ההגנה הפנימית שיותר נשים בוטחות בה.

מיוצרים רק על ידי חברת טמפסק בע"מ הוונט, אנגליה.
היצואנים: אינווסט אימפקס בע"מ. רח' ירמיהו 38 ת"א.

קשה לי להאמין שאפילו אבנרי, אילו היה בידיו שרביט הרמטכ"ל אחרי מלחמת קדש, או את זה של שר הביטחון אחרי מלחמת ששת הימים, היה נוהג בליברא-ליות רבה יותר כלפי ערביי השטחים. כאשר עוד הידדו היריות ברחובות אל-עריש בשנת 1956, הורה דיין להסיר את העוצר שהוטל קודם-לכן על-ידי קצין צבא. ולסייע לתושבי העיירה לחזור לחיים תקינים.

אחרי מלחמת ששת הימים היה זה דיין שהחליט על מדיניות הגשרים הפתוחים, מדיניות שרבים התנגדו לה בגלל הסיכון הביטחוני שבה. תקציבים עצומים הוקצבו, רק בעיקבות הלחץ של משה דיין, כדי להביא לרווחה כלכלית, חינוכית ותרבותית של ערביי השטחים. לגבי הנושא עצמו, גיורדין מוזה, עמד דיין, והוא עדיין עומד, בראש המתנגדים להם. והוא הוכיח עמדה תקיפה גם כאשר הופעל עליו לחץ ציבורי עצום בעיקבות הטבח של תבורת קונו אוקמוטו בנמל-התעופה בן-גוריון.

אפילו המנהיגים הפלסטיניים, אשר אבי נרי נותן להם ביטוי כה רחב מעל דפי העולם הזה, יאשרו בפני אבנרי כי הידיעה הרווחת עד היום בקרב ערביי ה' גדה היא, שהאיש היחידי המסוגל להביא את השלום במרחב הוא דווקא משה דיין. הם גם יאשרו, ובטוחני שאכן עשו זאת, כי מכל המנהיגים הישראליים, היה דיין המבין, הסובלני, העוזר ביותר וה"כובש" פחות.

יוסי ינאי, תל-אביב
● יוסי ינאי הוא חבר מערכת העולם הזה.

ניצחון האלבומים

מפעם לפעם אני קוראת בהעוטה הזו, שאחת הסיבות למסלול מלחמת יום-הכיפורים היא זו שבתום מלחמת ששת הימים הוצפו בים של אלבומי-ניצחון וספרים שעסקו בתוצאות הניצחון בי מלחמה.

לדעתי, שטות היא לחשוב כך. האלבומים היוו דחף גורמלי של עם מנצח. שאחד הביטויים שלו היה הופעת אלבומים וספרים שתיארו את הניצחון הגדול. כשטוב על הלב - חוגגים. עם תום מלחמת ששת

הימים יצא העם הזה מגידרו מרוב שימחה, והוא חגג. אין כל פסול בכך. להיפך, כך הנצחנו את הניצחון הגדול (ששת-הימים), ובהחלט לא את המחדל הגדול (יום-הכיפורים).

הסיבה האמיתית למחדל מלחמת יום-הכיפורים הרבה יותר חמורה, וכלל איננה שייכת למבול האלבומים שיצאו לפניה. כל מי שטוען שזו הסיבה, אינו יודע מה הוא סח.

בכל תולדות היהודים כתבו רק ספרים על שואות ואסונות. זמנים חדשים באו, ואני מעדיפה ספרים ואלבומים על ניצחונות צבאיים מאשר על שואות שרדפו את העם היהודי במרוצת ההיסטוריה כולה.

מזל קריינאל, ירושלים

עם שוטפים (הפגנות גוש-אמונים, מיבצע אנטבה, דורה בלוח וכו'), סקירות ומחקר רים על החברה ובעיותיה (תיחס לתייר, בעיית האמהות מחוץ לגישורין, כרונות השד וכו'), וכמובן - טיפוח נוסף של הפוליטיקה.

אין ספק שעיתון כזה יוסיף הרבה קוראים רציניים יותר, ודעתי יתן הרבה גם לקוראים הוותיקים.

חזי ש, צה"ל

קומנדו אגודת-ישראל

גמרם עם כל השחיתות במדינה והת' לבשתם על המנהיגות הדתית! מה? ! בשלושה גיליונות רצופים (העונם הזה 2028, 2029, 2030) התקפתם אישים דתיים ובחוריה דתית אחת!

רדו מהדתיים! בסך-הכל הם הטובים ביותר! עובדה שבקרב העבריינים הצעיריים, למשל, לא תמצאו כמעט בחוריי-

ישיבות, וזה אומר דרשני! כדאי לכם לרדת מהדתיים! הקומנדו של צעירי אגודת-ישראל עלו עליכם כפי שעשו עם הפאטולוגים לפני כמה שנים, עם ארוס, ועוד שרשרת ארוכה של פעולות ומיבצעים נגד הורסי הדת הממשלה בישראל. גם לנשטורי קרתא יהיה זה לומר!

בחור-ישיבה, ירושלים
● ובכל-זאת, נוע תנוע!

מה לדיין ולגורדין מוות

יחסו של אורי אבנרי למשה דיין הגיע שוב לביטוי ברשימתו הדימויית "חבל ה' תליה" (העולם הזה 2909).

אבנרי תיאר מה עלול לקרות במאי 1977, כאשר מוחמד אבו נאבולסי יידון למוות על-ידי בית-הדין צבאי, בעיקבות שינוי מדיניות הממשלה בכל הנוגע ל-גיורדין מוות למחבלים.

בין תיאוריו, הממחישים את הנזק שב-הוצאתם להורג של המחבלים, מתאר אב-נרי גם את תגובות העיתונאים השונים. מאמר-המערכת של מעריב וידיעות אחרונות היו מאלפים ומדויקים עד כמה ש-אפשר לחזותם מראש. אבל לשם מה היה אבנרי צריך להכניס גם מאמר-המערכת של עיתון שעדיין לא קם?

הוא לא יכול היה לנחש את מדיניות מאמר-המערכת של היום הזה. עיתונו העתידי של דיין, לכל היותר, יכול היה לעשות הערכה לפי הכרת דעותיו של דיין ויחסו לערביי השטחים.

אם אומנם כתב אבנרי את אשר כתב לפי הערכה זו, קשה להבין מדוע ייחס לדיין את השורות הבאות: "אם אין ליצחק רבין אימץ-הלב הדרוש כדי לבצע את פסק-הדין הצודק, עליו למסור את ראשות מפלגת-העבודה לאלתר לאדם נוקשה יותר".

בעוד שאת אבנרי, הידוע כבעל יחס מיוחד לערביי השטחים, אפשר לשפוט רק לפי דבריו ולא לפי מעשיו, ניתנו ל-משה דיין הזדמנויות רבות, הן בהיותו רמטכ"ל והן שר-ביטחון, להוכיח במעשים את יחסו לערביי השטחים.

✱ מינהל עסקים ✱ סניף/ה/אנטנות
✱ ציור ואופנה ✱ מזירה ותפירה

**המכוניות האמריקאיות
להשפלה בכתב**

מערב, 9.7.76
חזי שפר, תל-אביב